

Sygn. akt I C 9/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lubaczowie i Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Artur Broś

Protokolant: Lidia Kolasa

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 roku w Lubaczowie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z/s we W.

przeciwko N. K.

o zapłatę kwoty 988,52 zł

I. **O d d a l a** powództwo.

II. **N a k a z u j e** Skarbowi Państwa Sąd Rejonowy w Lubaczowie ściągnąć od powoda kwotę 90,00 zł (sł. dziewięćdziesiąt) tytułem należności kuratora pozwanej.

Sygn. akt I C 9/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 26 lutego 2016 r.

Powód (...) Bank (...)S.A. we W. wnosił o zasądzenie od pozwanej N. K. kwoty 988,52 zł wraz z odsetkami. W uzasadnieniu wskazano, że powód w dniu 2 lutego 2005 r. udzielił pozwanemu kredytu – Umowa kredytu na zakup towarów/ usług nr (...) w ramach którego pozwany otrzymał kredyt w wysokości 583,92 zł. Pozwany zobowiązany był do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłat kredytu na podstawie zawartej umowy. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty. W związku z czym po upływie terminu do którego pozwany był obowiązany uregulować zadłużenie całość stała się wymagalna. Powód dochodzi należności w oparciu o zawartą umowę a wskazanych w wyciągu z ksiąg banku z dnia 11.09.2014 r. na którą składają się następujące należności: należność główna w kwocie 178,67 zł, odsetki w kwocie 389,92 zł, koszty, opłaty i prowizje w kwocie 419,93 zł, dalsze odsetki ustawowe.

Nakazem zapłaty z dnia 15 stycznia 2015 r. zasądzono od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną kwotę wraz z odsetkami i kosztami. Wobec niewskazania przez powoda aktualnego adresu pozwanej, postanowieniem z dnia 25 marca 2015r. zawieszono postępowanie. Postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016 r. podjęto zawieszona postępowania i uchylono nakaz zapłaty z dnia 25 marca 2015 r. Zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2016 r. ustanowiono dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej N. K. kuratora w osobie pracownika sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły w dniu 2 lutego 2005 r. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...)

(dowód: umowa kredytowa k.8-9; wyciąg z ksiąg banku k.10; wezwanie do zapłaty k.11-12).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie odnośnie istnienia umowy kredytowej łączącej strony i fakt niewywiązania się przez pozwaną z umowy pozostał bezsporny, sąd wszystkie dowody należało uznać za wiarygodne. Sporna w tak ustalonym stanie faktycznym pozostała ocena zasadności roszczeń powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (Dz.U. 2012.1376 tj.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bezspornie strony łączyła umowa kredytu, z której pozwana się nie wywiązała. Zgodnie z ustępem 2. Umowy pozwana zobowiązała się spłacić kredyt w 6 ratach do dnia 2 lipca 2005 r. po tym więc dniu wobec braku zapłaty ze strony pozwanej cała wierzytelność stała się wymagalna.

Zgodnie z art. 120. § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Natomiast art. 118 kc stanowi, że dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi trzy lata. W art. 118 k.c. przez działalność gospodarczą należy rozumieć podporządkowaną zasadom racjonalnego gospodarowania działalność o charakterze zawodowym, obejmującą powtarzalne czynności skierowane na wymianę dóbr lub usług (por. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego: z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 40/91, OSNC 1992, nr 2, poz. 17, z dnia 6 grudnia 1991 r., III CZP 1117/91, OSNC 1992, nr 5, poz. 65 ze sprost. w OSNC 1993, nr 7-8, s. 169, z dnia 14 maja 1998 r., III CZP 12/98, OSNC 1998, nr 10, poz. 151 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1992 r., III CZP 134/92, OSNC 1993, nr 5, poz. 79, z dnia 9 marca 1993 r., III CZP 156/92, OSNC 1993, nr 9, poz. 152, z dnia 6 sierpnia 1996 r., III CZP 84/96, OSNC 1996, nr 11, poz. 150, z dnia 11 października 1996 r., III CZP 110/96, OSNC 1997, nr 2, poz. 17, z dnia 26 kwietnia 2002 r., III CZP 21/02, OSNC 2002, nr 12, poz. 149).

Nie ulega przy tym wątpliwości, że działalność banków w zakresie udzielania kredytów osobom fizycznym jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów art. 118 kc, zatem roszczenie powoda względem pozwanej uległo przedawnieniu najpóźniej z dniem 3 lipca 2008 r. Zgodnie z art. 123. § 1 pkt 1 kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Strona powodowa nie wykazała by takie przerwanie biegu terminu przedawnienia w niniejszej sprawie nastąpiło

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu.

Ponieważ strona powodowa przegrała proces o kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 kpc.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)